

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181403072/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

at ville forløge sin Lykke i Verden og kom, efter et Par Dages Rejse til Fodøs, til et Sted, hvor fra man satte ham over til Sjælland.

Fjere og tyvende Kapitel.

Som ikke er kort bedre end det forrige.

Da han var ankommen til Sjælland, stred han sine Fortællere til og bad dem om Fortællelse for, hvad han havde gjort, men han fik intet Svar, hvilket han maatte have kunnet formode sig, om end ikke Mektig var kommet ham i Forvejen og havde fortalt Sagens Sammenhæng saa sin Meade. Han besluttede derfor at søge sig en Tjeneste, hvilket ogsaa efter megen Umage lykkedes ham, da han blev antaget som Skriverdreng hos en Forvalter saa et fornemme Hersteds Gods, hvortil den Hærdighed i at skrive og regne, som han i Skolen havde erhvervet sig, var hans eneste Recommendation.

Det faldt ham vel lidt underligt, at han maatte arbejde som Skriverdreng, og desuden børste Stovler, varte op ved Bordet, slaa bog saa hans Husbonds Chaise og forrette andre saadanne Ting, som han ikke troede vare ham anstændige. Det, som endnu var det værste, var, at hans Husbond havde en Piss, at han brugte den, og at han havde vel saa godt et Haandelag til at slaa med som hans forrige Lærere. Hertil kom endnu, at den Mad, som der vankede i Huset, var enten saa knap, at han, der havde en herlig Appetit, ikke kunde finde sig fornøjet med Kvantiteten, eller ogsaa havde en Fejl i Kvaliteten, naar Kvantiteten en eller anden Gang var upaaklagelig. Dog, som et ganske forladt ungt Menneske, indsa han snart, at han maatte holde ud. Hans eneste Glæde var, naar hans Husbond tog ham med sig paa Jagt for at bære Geværet eller Biltret, hvilket ikke sjælden skete. Uagtet al den Haardhed, hvormed han blev hegeget, udholdt han dog i denne Tjeneste i ti Aar, indtil hans Husbond døde. Nu blev Forvalter-Tjene-